

Sportoló jogászok

ÉRZÉSEM SZERINT nagyon nehéz feladatra vállalkoztam, amikor elhatároztam, hogy elemezni fogom a JTK sportéletét, s néhány sorban igyekszem majd feltárni a jelenlegi helyzetet.

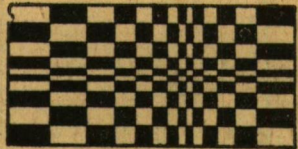
A kari KISZ VB. munkatervének kidolgozásánál a sportvezetés a hallgatók aktivitásának növelését tűzte célul maga elé elsősorban, s a konkrét sportmegmozdulások számát, illetve a különböző, bajnokságokba történő nevezések arányát reális mértékben határozta meg.

Nagyon nehéz és sokszor eredménytelen a lányok mozgósítása. Nem szeretnek talán sportolni? Vagy igaz az állítás, hogy az egyetemista lányok elkényelmesedtek és inkább választják a fogyókúrát, mint az egészségesebb testkultúrát? Nem tudom, de tény az, hogy az itt elért eredmények nagyon sok kívánnivalót hagynak maguk után. A fiúk azok már aktívabbak. Jobban érzik a mozgás és a levegő hiányát. Jobban lehet rájuk építeni, de hozzáteszem, meg kell alapítani, hogy az elsőéves hallgatóink szereplése sem volt kielégítő a Golyabajnokság során. Felsőoktatási intézményeink között kiirt különböző bajnokságokban és tornákon sem szerepeltek a hagyományokhoz híven a joghallgatók. A labdarúgó-csapat egy győzelemmel és két vereséggel, a kosárlabda-csapat mind a lányoknál, mind pedig a fiúknál két, illetve három vereséggel zárta az őszi fordulót. Kiemelném karunk harmadik évfolyamát, ahol sikeres kezdeményezéseknek lehettünk tanúi. Kellemsé délutánt és szórakozást szerettek mind a nézőknek, mind pedig önmaguknak, amikor is futballmérkőzést rendeztek a lányok és fiúk részére, s a „kövérek” ugyancsak mozgékonyabbak voltak a „soványakkal” szemben. Szintén ez az évfolyam rendezett lövésversenyt az MHSZ segítségével igénybe véve.

AMI HALLGATÓINK egyesületi szereplését illeti, megállapítható, hogy ezek száma kevés és messze elmarad a lehetőségek mögött. Néhány szót szólnék még a tél folyamán sorra kerülő sportversenyekről is. A karon belül háziverseny keretében mérjük majd össze erejüket az asztaliteniszzők, hogy aztán a győztesek képviselhesék színeiket az egyetemek közötti bajnokságban. A kar rendelkezésére áll továbbá majd hetente egy alkalommal az Apáthy Kollégium tornaterme, ahol szintén a lehetőségeknek megfelelően spontánulhatnak a hallgatók. Bizonyára sor kerül majd kosárlabdában terembajnokságra is, ahol csapatunk elindul.

Ennyit tartottam szükségesnek elmondani, s befejezésül reményemet fejezem ki tekintetben, hogy a hiányosságokat sikerül majd pótolni, s a hagyományokon esett csorbát kiköszörülve ismét helyes kerékvágásba jut majd a kar sportélete.

MÉSZÁROS JÁNOS

SAKK

Rovatvezető:

Dr. Mosonyi Kálmán

SAKKOLIMPIA UTÁN

A luganói Sakkolimpiát — mint várható volt — utcahosszal nyerte a Szovjetunió csapata. Mögötte végezték Jugoszlávia, Bulgária, USA, Nyugat-Németország és a hatodik helyen Magyarország.

Az eredmény miatt sem elkeseredésre, sem dicsekvésre nincs okunk. A benevezett 56 országból 53 csapat meg is jelent, s a mi hatodik helyünk azt jelenti, hogy az élcsoportba tartozunk, megelőztük az erős argentin, csehszlovák, román és NDK csapatot, nem is szólva arról, hogy olyan nagy országok csapatai, mint Anglia, Olaszország, Franciaország messze mögöttünk végeztek. Ugyanakkor elégedetlenek vagyunk az eredménnyel, mert többet kívánunk tőlünk nagy tradíciójú, s többre kötelez a magyar sakkosztály jövője. A fejlődéshez mindig szükség van az elégedetlenségnek egy bizonyos fajtájára, amely nem hagy nyugtot, előre hajlít, így a luganói eredményt, ha nem is tartjuk az 1931-es prágai kisliskához, vagy 1958-as müncheni kudarchoz hasonlóknak, sikerként nem könyvelhetjük el.

Ha a lemaradás okait keresve a kiküldött hat olimpikai eredményét vizsgáljuk, könnyű a dolgunk. Az olimpiai csapatnak csak két tagja nyújtott annyit, hogy büszkének lehessünk rájuk. Az első táblán Portisch Lajos 73 százalékos eredményt minden várakozást kielégítő, csak Petroszjan világbajnok ért el nála jobb eredményt. Sajnos, százmáit még nem kaptuk meg, így azok nívóját nem ismerjük, de számszerű eredménye imponáló. A 60 év felé tartó, gyomor- és szívbetegségekkel küszködő, állandóan a visszavonulás gondolatával foglalkozó Barcza Gedonak is volt szíve ahhoz, hogy a nagy harcot veretlenül küzdje végig. A döntőben több volt a döntetlene, mint a győzelme, de egyetlen veresége sem volt, s még álomnak is szép, mi lett volna, ha mindenki ennyit produkál! Halványabb Lengyel Levente teljesítménye: az elődöntőben a gyengébb ellenfelek ellen biztos volt, a döntőben azonban csak 50 százalékos eredményre futotta az erejéből. A fiatal Csom István is hasonlóan szerepelt: az elődöntőben mind az 5 játszmáját megnyerte, a döntőben viszont fél ponttal 50 százalék alatt maradt. Ez volt az első olimpiai szereplése, fog ő még többet is produkálni.

A csapat lemaradását Szabó László és Bilek István gyenge szereplése okozta. Az elődöntőben még Bilek jól szerepelt, Szabó azonban már itt is csak 50 százalékot hozott. A döntőben azután mindketten összemoltak: 3-3 döntetlen mellett 3-3 vereség volt az eredményük, egyetlen győzelem nélkül! Ez a két 25 százalékos eredmény akkora hátrány, amit nem viselhetünk el ilyen erős mezőnyben. Mi történt velük? Ezt még jobb sajtótájékoztatók esetén sem tudhatnánk. Az előző olimpiákon Bilek mindig jól szerepelt, Szabó csak egyszer, a lipcei olimpia döntőjében mondott csodót. Ugyanakkor Szabó olyan nagy nemzetközi sikerrel járult hozzá a magyar sakkosztály világhíréhez, mint kevés más sakkozó, így joggal bízhatunk benne. A két játékos gyenge szereplése tény, azonban mindentől őket tenni kell. Igazságtalanság lenne. A baj mélyebben gyökerezik, s ha nem akarunk a jó közép csapat nívójára visszaesni, nem elegendhetünk meg tünéti kezeléssel. Mert ugyan miért marasztaljuk el két játékost, ha nem tudunk helyükbe jobbat ajánlani?

Sakkéletünk fejlődött a felszabadulás óta, sok a szervezeti sakkozó, versenyeink vannak, fiatalok törnek fel, de fejlődésünk útjébe elmarad a többi szocialista ország mögött. Bolgár barátaink 20 évvel ezelőtt még „labdába sem rúgtak” ellenünk, s most ők a harmadikk, mi a hatodikok. A jugoszlávoknál nincs olyan kiürő eredmény, mint a Portisché, de a lejobb eredmény 71 százalék, a „lerosszabb” 68 százalék. Ez az egyenletes teljesítmény hozta fel őket a második helyre. A szovjet csapat pedig azért olyan fölényvel olimpiai bajnok már 16 éve, mert folyamatos világszínvonalú világnagyversenyek maradtak ki a csapatból — akkora a választék.

Sakkéletünk egyik legnagyobb hibája, hogy Tóth László kidőlése óta nincs magyar sakkönyvkiadás! Ez olyan hiba, amelyet sürgősen orvosolni kell, mert tankönyv nélkül nincs fejlődés! Egyik világvárosa a másikat éri, a Magyar Sakkélet terjedelménél fogva csak annyi játszmát, elemzést hozhat rájuk, hogy évtávjunkat felcsigázza — amit azután nem tudunk kielégíteni. Néhány sakkozó úgy-ahogy segít magán, előfizet a szovjet Buletinre, megveszi a jugoszláv Informátort, de a magyar sakk fejlődését nem lehet csak külföldi könyvekre alapozni. „Nem rentábilis” — halljuk a választ. Mesebeszéd! Miért rentábilis a Szovjetunióban, Jugoszláviában? Tóth László évente 4-6 sakkönyvet adott ki, bizonyára nem fizetett rá! „Evekg eladatlanul hevernek a sakkönyvek a könyvesboltokban.” Ugyanakkor Német Elhárított vezérelse, Judovics Királyindia védelme órák alatt elfogyott a pesti Gorkij könyvesboltban, vidékre nem is jutott belőlük, pedig mindkettő orosz nyelvű. Persze, hogy a „Hogyan sakkozunk?” „200 megnyitási csapda” „33 sakklecke” elemi foku könyv nem kell a képzetlenebb sakkozónak, az „Orangutang-Eröffnung” kuriózum is csak keveseket érdekel. Mi pedig irigyljük továbbra is a moszkvai iskolagyereket, aki pár kopekért nagymesterek írta füzeteket vehet — anyanyelvén.

A másik hiba, hogy gyakorlatban a magyar sakkozóknak főmegbázisa Budapest. Néhány vidéki városban van valami kis sakkélet, legtöbb helyen, főleg falun, semmi. Pedig nem mindegy, hogy 2 millió vagy 10 millió emberből kerül ki a magyar sakkozó tábora. Vidéki sakkozó is kifejleszhető — ha felköltözik Pestre. Így lett nagymester a zalaegerszegi Portisch, a debreceni Barcza és Lengyel, hogy csak az olimpiai csapatot nézzük. A vidéki sakkozó pedig mindig ugyanazzal a partnerekkel játszik, mákat nem kap, még hírt is csak néhány mondatban a sajtóban, rádióban, televízióban. És ha itt Szegeden, a sakkolimpia idején keso este átkapcsolt a jugoszláv televízió adására, ahol Braslav Rabar nemzetközi mester naponta adta a tudósítást a sakkolimpiáról játszómelegesekkel, helyszíni riporttal, arra gondolt, milyen kár, hogy nem tud szerbi. Es esetleg meg valami másra is. Például, hogy tudja már, miért szerepelnek a jugoszlávok jobban.

Nehéz problémák ezek, de már jónéhány szocialista országban megoldották őket.

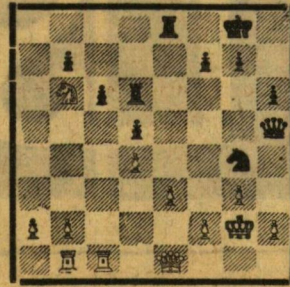
VLADYIMIR PAVLOVICS SZIMAGIN

1919—1968

Egy rövid gyászír az újságokban: elment közülünk „a meglepő lépések nagymestere”. Többször járt hazánkban, itt szerzte meg 1961-ben a nemzetközi nagymesteri címet is. A gyenge fizikumú, mindig mosolygó, barátságos, a sakkasztalon eredeti, ötletes nagymestert sok magyar barátja is gyászolja. Emlékezzünk mi is rá egy játszma befejezésével.

Tanulj kombinálni!

Füstér—Szimagin
Moszkva, 1949.

VII: Kg2, Ve1, Bb1, Bc1, Hb6, Gy.: a2, b2, d4, e3, f2, g3, h2 (12)
Söt.: Kg8, Vh5, Bd6, Be8, Hg4, Gy.: b7, c6, d5, f7, g7, h6 (11)
Füstér 29.h3-mal akarta kivédeni a támadást. Szimagin megmutatta, hogy ez nem véd. Hogyan?

Tanulj kombinálni rovat megfejtései az előző számból:

HAVASI—SACCONI: 23. Bd1, ba3? (az olasz gyanútan) 24. Ff6!! és sötét feladta, mert gf6: 25.ef6, Bg8 26. Bd8! után a matt nem védhető. (Ezért volt szükséges előbb a bástyákét kettőzni!) Az áldozat elhárítása sem lehetséges, mert 24... Bg8 25. Vg7:1, Bg7: 26. Bd8 és matt a következő lépésben.

SZABÓ—SNAEVARR: 28. Fh7: Bd1 29. Be1, Be1: 30. Fe1: Kh7, 31. Vh6:!! (Ragogyó átörés, a vezér nem üthető gh: 32. Hf6: Kh8 33. Bg8 matt (matt), Kg8 32. Hf6: Kf7 33. Vg6 sötét feladta.

A JENAI FRIEDRICH SCHILLER EGYETEM professzora, dr. Heinz Mettke október 23-án érkezett Szegedre, eleget téve dr. Halász Előd professzor meghívásának. A német vendég a bölcsészettudományi karon tartott előadásokat a középelnémet irodalom néhány jelentős problémájáról.

NOVI SADON VENDEGESKEDTETT október 22—26. között dr. Hajdu Péter tanszékvezető egyetemi tanár. Útjára a két egyetem közt fennálló együttműködési szerződés alapján került sor. Dr. Hajdu Péter a novi sadi bölcsészkar nyelvészével folytatott megbeszéléseket.

EGYHÓNAPOS NDK-BELI TARTÓZKODÁS után október 22-én hazakereszt dr. Zsoldos Ferenc tudományok főmunkatárs, a tudományegyetem növényélettani tanszékének oktatója, aki tanulmányútján az ottani izotóp laboratóriumok szervezeti felépítésével ismerkedett. A szegedi oktató részt vett Reinhardtsbrunnban azon a nemzetközi szimpóziumon, mely a növények transzport-problémáival foglalkozott.

A BUKARESTBEN RENDEZETT nemzetközi IFAC Szimpóziumon vett részt október elején Bereczki Ilona, a tudományegyetem kibernetikai laboratóriumának tudományos főmunkatársa. A szimpózium tárgya Véletlen és versenylenségek a kapcsoló áramkörben.

TIZNAPOS LENGYELORSZÁGI útjáról október 23-án érkezett haza dr. Berczik Árpád, a tudományegyetem germanisztikai tanszékének docense. Egyetemünk oktatója Lodzban és Varsóban tartott előadásokat „A magyarországi összehasonlító irodalomtörténet írás kezdetei” címen.

LENGYELORSZÁGBAN JÁRT A KÖZELMÚLTBAN Keserű Bálint adjunktus. A tudományegyetem magyar irodalomtörténeti tanszékének oktatója három hónapos tanulmányútja során a varsói, krakkói és gdanzki levéltárakban kutatót a XVII. századi magyar irodalom és művelődés lengyel kapcsolataira utaló dokumentumok után.

A HUSZADIK SZÁZAD ZENEJÉRŐL tartott lemezhallgatással egybekötött előadást Szécsi József tanár október 31-én a Ságvári Gimnáziumban. Az érdeklődéssel kísért összejövetel a bölcsészek II/C alapszervezetének rendezésében zajlott le.

KÜLFÖLDI ÚTJAIKRÓL számoltak be ismét bölcsészhallgatók a Móra Ferenc kollégiumban. Október 28-án Mihály Erika és Szabó Magdolna Franciaországban töltött napjairól beszélt a kollégistáknak, november 4-én pedig Nagy Mária ismertette olaszországi élményeit.

IZGALMAS SOROZATÁT újabb bemutatóval folytatta az Egyetemi Színpad. A Lillom utcai klubban október 31-én a felolvasó színpad Faulkner—Camus Requeim egy apácaért című drámáját adta elő. A színvonalas esztétik est előadások műsorán — mint arról hírt adtunk — a mai drámairodalom kiemelkedő alkotásaival ismerkedhetnek meg továbbra is az érdeklődők.

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Felelős szerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 15-198, 13-500. Kiadást felel: Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-118, 13-500. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára 1 forint. Előfizetés egy évre 17 Ft. Szegedi Munkács

A mi kis olimpiánk